

Apeliantas Teisingumo Teismo prašo:

- Panaikinti ginčijamą sprendimą,
- Priimti galutinį sprendimą byloje patenkinant atsakovės pirmojoje instancijoje pateiktus reikalavimus ir atmetant byloje T-272/03 pareikštą ieškinį,
- Nepatenkinus šio prašymo, grąžinti bylą iš naujo nagrinėti Pirmosios instancijos teismui,
- Priteisti bylinėjimosi apeliacinėje instancijoje ir Pirmosios instancijos teisme išlaidas ieškovo M. D. Fernández Gómeza naudai.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai:

Komisija nurodo tris apeliacinio skundo pagrindus:

1. Pirmasis pagrindas susijęs su Pirmosios instancijos teismo padaryta teisės klaida pripažįstant ieškinį priimtiniu dėl to, kad 2001 m. sausio 19 d. laiškas neturėjo lemiamos reikšmės ir, kad pirmoje instancijoje ginčijamame akte, tai yra 2003 m. gegužės 12 d. elektroninio pašto laiške buvo nurodytas ne tik patvirtinimas, bet ir naujos aplinkybės, lyginant su 2001 m. sausio 17 d. sutartimi ir 2001 m. sausio 19 d. laišku. Kita vertus, Komisija teigia, kad ieškinyje yra nepriimtinas, nes 2001 m. sausio 19 d. laiške ir 2001 m. sausio 17 d. sutartyje išreiškiamą galutinę administracijos poziciją ieškovės atžvilgiu. Vadinas ieškovė turėjo ginčyti šiuos aktus. Komisijos nuomone, 2003 m. gegužės 12 d. elektroninio pašto laiškas neturi lemiamos reikšmės ir jame nenurodyta jokių naujų aplinkybių lyginant su ankstesniais aktais. Todėl ieškinyje turėtų būti atmetas kaip nepriimtinas.
2. Antrasis pagrindas iš esmės susijęs su teisės klaida aiškinant 1996 m. lapkričio 13 d. sprendimą ir ypač „nestatutinio personalo“ sąvoką. Komisija teigia, kad iš lapkričio 13 d. sprendimu siekiamo tikslo bei iš jo formuluočių ir jo priėmimo aplinkybių matyti, jog jis taikomas visų pareigūnais nesančių Komisijos darbuotojų visiems postams „administracijoje ir su Komisija sudarytoms sutartims“. Papildomai Komisija teigia, kad Pirmosios instancijos teismas priėmė sprendimą *ultra petita* ir klaidingai išaiškino C.E.O.S. 8 straipsnį. Iš tiesų, jei Statuto nuostatos suteikia Paskyrimų tarnybai galimybę pasirinkti kaip kad šiuo atveju, jos įgyvendinimas priklauso plačiai jos diskrecijai.
3. Trečiasis pagrindas iš esmės susijęs su Bendrijos teisės pažeidimu atlyginant tariamą materialinę žalą, kuri nėra nei reali,

nei tikra, ir papildomai susijęs su pareigos motyvuoti pažeidimus apskaičiuojant žalą, tuo trukdant Teismui vykdyti proporcingumo principo laikymosi kontrolę.

2005 m. lapkričio 29 d. Europos Bendrijų Komisijos pateiktas apeliacinis skundas dėl 2005 m. rugsėjo 13 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo (pirmoji kolegija) sprendimo byloje T-72/04 S. Hosman-Chevalier prieš Europos Bendrijų Komisiją

(Byla C-424/05 P)

(2006/C 10/35)

(Proceso kalba: prancūzų)

2005 m. lapkričio 29 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo gautas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos H. Kraemer ir M. Velardo, apeliacinis skundas dėl Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo (pirmoji kolegija) 2005 m. rugsėjo 13 d. sprendimo byloje T-72/04 S. Hosman-Chevalier prieš Europos Bendrijų Komisiją.

Apeliantė Teisingumo Teismo prašo:

- Panaikinti skundžiamą sprendimą ir bylą grąžinti Pirmosios instancijos teismui.
- Priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas pirmojoje instancijoje, įskaitant ir jos pačios bylinėjimosi išlaidas Pirmosios instancijos teisme.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Komisija nurodo vienintelį apeliacinio skundo pagrindą, grindžiamą Bendrijos teisės pažeidimu skundžiamo sprendimo 31–36 ir 42 punktuose. Konkrečiau tariant, ji mano, kad Pirmosios instancijos teismas neteisingai aiškino sąlygą, susijusią su „darbu kitoje valstybėje“, nurodytą Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 4 straipsnio 1 dalies a punkto antros įtraukos pabaigoje.